

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 7C/316/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613213111
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2014:5613213111.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Gabrielou Briškovou v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom v Piešťanoch, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, právne zastúpeného: Advokátska kancelária ERASMUS LEGAL, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Justičná 9, IČO: 36 789 615, proti žalovanej: H. T., N.. J.G., Q.. XX. X. XXXX, U. T. R. Č.. XX, o splnenie povinnosti zaplatiť sumu 500 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 469,03 eur, zročný úrok z omeškania vo výške 0,19 eur, úrok z omeškania vo výške 9,49% ročne zo sumy 406,19 eur od 13. 10. 2011 do zaplataenia a trovy konania 26,40 eur a trovy právneho zastúpenia 90,11 eur, tieto na účet právneho zástupcu žalobcu Advokátska kancelária ERASMUS LEGAL s.r.o., so sídlom v Bratislave, Justičná 9, všetko v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

V zostávajúcej časti sa žaloba z a m i e t a.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou na tunajšom súde dňa 16. 12. 2013 v spojení s jej doplnením zo dňa 8. 7. 2014 domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 500 eur, zročný úrok z omeškania 0,19 eur, zročný úrok z omeškania od zosplatnenia do spísania návrhu 95,45 eur, úrok z omeškania vo výške 0,26% denne zo sumy 484 eur od 10. 12. 2013 do zaplataenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil uzavretou zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXXXX dňa 22. 2. 2011, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 469 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať mesačnými splátkami vo výške 48,40 eur, v počte splátok 12. Z dôvodu porušenia zmluvnej povinnosti žalovanej splácať úver riadne a včas, došlo k zosplatneniu dlhu na základe písomnej výzvy veriteľa zo dňa 27. 9. 2011. Dlhá suma pozostáva z istiny úveru do zosplatnenia vo výške 146,76 eur (vypočítanej ako súčet čiastkových súm z jednotlivých splátok úveru pripadajúcich na istinu do zosplatnenia, po odpočítaní čiastočného plnenia 62,81 eur), z dlžnej istiny úveru po zosplatnení vo výške 259,43 eur (rozdiel medzi poskytnutým úverom 469 eur a nevrátenou istinou úveru do zosplatnenia 209,57 eur). Ďalšia časť žalovanej sumy predstavuje zmluvný úrok do zosplatnenia vo výške 46,84 eur, predstavujúci zmluvný úrok do zosplatnenia 80,83 eur po odpočítaní čiastočného plnenia zo strany žalovanej 33,99 eur. Žalobca sa domáhal aj zaplataenia zmluvného úroku vo výške 30,97 eur, označeného ako ušlý úrok, uplatňovaný v zmysle § 6 Hlavy 7 Úverových zmluvných podmienok. Uvedený nárok nie je potrebné chápať ako zmluvnú pokutu, ale ako úrok. Výška úveru sa zistí ako rozdiel súčiny výšky mesačnej splátky zníženej o výšku poplatku za vedenie úverového účtu, v prípade poistenia o výšku úhrady za poistenie. Podľa rozhodnutia Okresného súdu Prešov, sp. zn. 29C/172/2012 ušlý úrok predstavuje to, čo poškodenému ušlo v dôsledku spôsobenej škody porušením zmluvnej povinnosti žalovaného. Žalovaná suma predstavuje aj poplatky za upomienku vo výške 4 eur dňa 6. 6. 2011 (prvá upomienka) a poplatku za upomienku II. zo dňa 20. 6. 2011 vo výške 12 eur. Z dôvodu omeškania žalovanej s plnením dlhu

žalobca sa domáhal zaplataenia úrokov z omeškania, a to zročného úroku z omeškania so splátkou 48,40 eur (splátka č. 3) vo výške úroku z omeškania 9,25% za obdobie od 31. 5. 2011 do 20. 6. 2011, vyčíslený vo výške 0,19 eur. Z dôvodu trvania omeškania s plnením celého dlhu žalobca sa domáha aj zaplataenia úrokov z omeškania od 13. 10. 2011 do zaplataenia, keďže omeškanie s plnením dlhu doposiaľ trvá a to vo výške 9,49% ročne zo sumy 484 eur.

Žalovaná sa k žalobe nevyjadřila.

Súd vykonal dokazovanie listinami: zmluvou o úvere, úverovými zmluvnými podmienkami, písomnou výzvou zo dňa 27. 9. 2011, splátkovým kalendárom, zistiac nasledovné:

Z úverovej zmluvy zo dňa 22. 2. 2011 bolo zistené, že účastníci konania uzavřeli zmluvu o úvere, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 469 eur za účelom financovania tovaru značky Samsung č. UE40C5000. Žalovaná prevzala záväzok splácať úver mesačnými splátkami vo výške 48,40 eur, v počte splátok 12, s dohodnutou ročnou úrokovou sadzbou 42,76%. RPMN činila 53,3% a priemerná hodnota RPMN 41,39%. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli úverové zmluvné podmienky, podľa ktorých Hlava 7 § 3 sa žalovaná zaviazala celý úver splatiť na požiadanie veriteľa, ak sa oneskorí s platením aspoň dvoch splátok alebo zaplatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Podľa § 6 Hlavy 7 Úverových zmluvných podmienok v prípade vzniku akejkoľvek skutočnosti podľa písm. a), b) a c) § 3 uvedenej Hlavy, ak je jej dôsledkom vznik povinnosti klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver, je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku. Podľa § 3 Hlavy 17 Úverových zmluvných podmienok žalobca bol oprávnený účtovať a žalovaná uhradiť poplatok za upomienku vo výške 4 eurá za prvú a 12 eur v prípade druhej a ďalšej upomienky. Zo splátkového kalendára bolo zistené rozlíšenie splátky na výšku istinného úroku s uvedením lehoty splatnosti. Písomnou výzvou zo dňa 27. 9. 2011 bola žalovaná vyzvaná na zaplataenie celého dlhu v lehote 15 dní od písania listu.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodol aj v neprítomnosti účastníkov konania a právneho zástupcu žaobcu, ktorí boli na súdne pojednávanie riadne predvolaní. Nepožiadali o odročenie pojednávania, nevzniesli dôkazné návrhy. Súd rozhodol prihliadajúc na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy, keďže preukázaný skutkový stav umožňoval vydať meritórne rozhodnutie a nebol zistený vážny dôvod odročenia súdneho pojednávania.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka:

Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení neskorších predpisov (do 30. 11. 2011):

Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka:

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka:

Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Ak ide o omeškania s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení, úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení od 1. 1. 2009):

Výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba P. O. U., platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd žalobe vyhovel v časti o zaplatenie sumy 469,03 eur, keď vykonaným dokazovaním mal preukázanú jej dôvodnosť v tejto časti. V prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá ako nedôvodná. Žalobca listinnými dôkazmi preukázal uzavretie zmluvy o úvere so žalovanou, na základe ktorej poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 469 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať mesačnými splátkami riadne a včas. Z dôvodu porušenia zmluvnej povinnosti žalovanej splácať úver dohodnutým spôsobom vznikla žalovanej povinnosť zaplatiť dlžnú sumu, a to istinu úveru vo výške 406,19 eur. Žalovanej bola preto uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 406,19 eur.

Žalobcovi prislúchal aj nárok na zaplatenie zmluvného úroku vo výške 46,84 eur, predstavujúci časť mesačných splátok do zosplatnenia, vypočítaný podľa dohodnutej úrokovej sadzby do zročnosti celého úveru. Žalovanej bola preto uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi zmluvný úrok 46,84 eur.

Žaloba o zaplatenie zmluvného úroku po zosplatnení (ušný úrok) vo výške 30,97 eur bola zamietnutá ako nedôvodná. Zmluvné úroky sú vždy splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky, t.j. aj spolu s istinou. Doba splatnosti úrokov za poskytnutie peňazí sa tak zhoduje s dobou splatnosti úveru. Obchodný zákonník rozlišuje splatnosť úrokov v závislosti od splatnosti istiny úveru, ako aj spôsobu splatenia istiny úveru, t.j. jednorázovo alebo v splátkach. Celková suma úrokov musí byť vždy zaplatená najneskôr do splatnosti dlžného zostatku úveru. Žalobca ako veriteľ preto v danom prípade nebol oprávnený žiadať od žalovanej ako dlžníčky zmluvné úroky aj po splatnosti úverovej istiny. V danom prípade žalobcovi prislúchajú len úroky z omeškania. Po vyhlásení celého úveru za splatný sa istina ďalej zmluvne neúročí. Uvedený záver vyplýva z podstaty zmluvného úroku, ktorý je odplatom za užívanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú veriteľovi do doby splatnosti (Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 28. 6. 2013, č. k. 8Coe/29/2013-98, Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 19. 11. 2013, č. k. 5Co/165/2013-148 a Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 28. 11. 2013, č. k. 9Co/437/2013). Veriteľ neposkytuje finančné prostriedky po lehote splatnosti. Žalobca opieral svoj nárok na zaplatenie uvedenej sumy hlavou 7 § 6 úverových zmluvných podmienok, v zmysle ktorých veriteľovi prislúcha právo na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške ušlého úroku. Výška ušlého úroku nebola v uvedenom zmluvnom ustanovení uvedená. Poukaz žalobcu na ustanovenie úverových zmluvných podmienok, ktorý mal obsahovať spôsob výpočtu zmluvnej pokuty, predstavoval neurčité dojednanie o zmluvnej pokute vo vzťahu k jej výške, aj s prihliadnutím na spotrebiteľský charakter zmluvy. Z uvedeného spôsobu výpočtu si spotrebiteľ objektívne nemohol vytvoriť úsudok o konkrétnej výške zmluvnej pokuty. Z dôvodu neurčitosti uvedeného zmluvného dojednania uvedený nárok preto nebolo možné priznať. Sporové konanie je ovládané prejednacou zásadou, v zmysle ktorej tvrdiť skutočnosti a navrhovať o nich dôkazy je zásadne vecou účastníka konania. Zistený skutkový stav je preto výsledkom dôkaznej aktivity účastníkov. Osobitne je uvedený postup dôležitý v prípade spotrebiteľských zmlúv, keďže je daná obligatórna povinnosť cez súdnu kontrolu zabezpečiť reálnu rovnosť práv a povinností účastníkov spotrebiteľských vzťahov, ktorá povinnosť je daná aj pre procesné pravidlá. Keďže žalobca sa domáhal zaplatenia zmluvného úroku, nie ušlého zisku v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka, ktorý predstavuje odlišný nárok, pričom zmenu žaloby žalobca nenavrhol, bolo neprípustné v zmysle platných procesných zásad pre občianske konanie, ústavných princípov ako aj komunitárneho práva, zaoberať sa náhradou škody medzi účastníkmi konania. Žalobca v žalobe

výslovne uviedol, že svoj nárok opiera o ustanovenia § 6 Hlavy 7, obsahujúce neurčité dojednanie o zmluvnej pokute. Žalobca ponúkol žalovanej zmluvné podmienky, v rámci ktorých bolo možné zabezpečiť plnenie dlhu veriteľa. Uzavretím zmluvy o úvere vznikla každej zmluvnej strane povinnosť, ktorú bolo možné zabezpečiť vedľajším záväzkovým vzťahom. Žalobca nesie zodpovednosť za svoje rozhodnutie o spôsobe zabezpečenia záväzkov. Ak zabezpečil záväzok vo vzťahu k žalovanej neurčitým dojednaním o zmluvnej pokute, znáša dôsledky s tým spojené. Neplatnosť tohto záväzku nemôže byť nahradzovaná odlišnými hmotnoprávnymi inštitútmi. Predovšetkým však uvedeným spôsobom nemôže byť nahradzané plnenie zmluvného úroku po splatnosti celého dlhu, ktorý nárok veriteľovi neprislúcha, z vyššie uvedených dôvodov. Žaloba, ktorou sa domáha poškodený voči škodcovi náhrady škody (Druhá Hlava šiestej časti Občianskeho zákonníka) musí obsahovať odlišné skutkové tvrdenia (predstavujúce opis rozhodujúcich skutočností), na základe ktorých by bolo možné subsumovať tvrdenia v žalobe pod ustanovenia § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka, čo v danom prípade nebolo splnené. Skutkový základ je rozdielny v prípade žaloby na zmluvné plnenie a žaloby, ktorej predmetom je náhrada škody, v prípade ktorej sa dokazuje základ nároku, atribúty zodpovednostného vzťahu a okolnosti týkajúce sa výšky, vrátane aplikácie moderačného práva. Nezohľadňovanie uvedeného rozdielu by predstavovalo porušenie zásady rovnosti strán v konaní. Len taký postup orgánov štátu, ktorý zohľadňuje ústavné princípy ustanovenia článku II. ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky je naplnením princípu právnej istoty ako nedeliteľnej súčasťou právneho štátu v zmysle článku I. Ústavy Slovenskej republiky (Uznesenie Ústavného súdu SR z 5. 2. 1998, 49/1998 Z. z.).

Žalovanej bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi aj dohodnuté poplatky za upomienky a to prvú upomienku vo výške 4 eurá zo dňa 6. 6. 2011 a druhú upomienku vo výške 12 eur zo dňa 12. 6. 2011.

Z dôvodu omeškania žalovanej s plnením dlhu žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Zodpovednosť za omeškanie má objektívny charakter, vzniká bez ohľadu na zavinenie. Jej dôsledkom je vznik povinnosti dlžníka platiť veriteľovi úroky z omeškania. Výšku úrokov za omeškanie ustanovuje vykonávací predpis a to navýšením 8 percentuálnych bodov nad úrokovú sadzbu stanovenú P.. Žalovanej bola preto uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi ročný úrok z omeškania vo výške 0,19 eur, za omeškanie so splátkou č. 3 vo výške 48,40 eur, pri aplikácii úrokovej sadzby 9,25% ročne, avšak žalobca si uplatnil uvedený nárok len vo výške 0,19 eur (za počet dní omeškania od 31. 5. 2011 do 20. 6. 2011). Keďže omeškanie s plnením celého dlhu nastalo v dôsledku porušenia zmluvnej povinnosti žalovanej splácať úver dohodnutými mesačnými splátkami, žalovanej bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 9,49% (uplatnených žalobcom vo výške 0,026% denne), od 13. 10. 2011 do zaplatenia, keďže omeškanie s plnením dlhu doposiaľ trvá, zo sumy 406,19 eur predstavujúcej dlžnú istinu úveru. V prevyšujúcej časti bola žaloba o zaplatenie úrokov z omeškania zamietnutá ako nedôvodná.

V súlade s ustanovením § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, súd stanovil lehotu na plnenie v trvaní 15 dní prihladajúc na výšku peňažného plnenia, od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ustanovenia ak účastník mal úspech čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí. Úspech žalobcu predstavoval 94 % (469,03 eur), v ktorej časti bol neúspešný žalovaný. Úspech žalovaného predstavoval 6% (30,97 eur), v ktorej časti bol neúspešný žalobca. Pomer úspechu a neúspechu tak predstavoval 88% v prospech vzniku náhrady trov konania žalobcu na náhradu trov konania voči žalovanému. Trovy konania pozostávali z náhrady súdneho poplatku zaplateného žalobcom za podanú žalobu vo výške 30 eur (6% z ceny vymáhaného nároku podľa položky č. 1 písmena a) Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý je prílohou zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov). Trovy konania ďalej pozostávali z odmeny právneho zástupcu žalobcu za zastupovanie v konaní, keď za jeden úkon právnej služby mu prislúchala odmena vo výške 34,86 eur, t.j. za dva úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby 2 x 34,86 eur, spolu 69,72 eur (§ 10 v spojení s § 13a ods. 1 písm. a), c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov, právnenmu zástupcovi prislúchala paušálna náhrada hotových výdavkov v súvislosti s prvým úkonom právnej služby v roku 2013 vo výške 7,81 eur

a v súvislosti s druhým úkonom právnej služby 7,81 eur, spolu 15,62 eur. Podľa § 20 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov právnemu zástupcovi prislúchalo zvýšenie o DPH vo výške 20%, t. j. o sumu 17,07 eur. Celková výška trov právneho zastúpenia tak predstavovala sumu 102,40 eur, vzhľadom na uplatnenú výšku žalobcom. Žalovaný je preto povinný zaplatiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 88%, t. j. 26,40 eur a trovy právneho zastúpenia v uvedenom rozsahu vo výške 90,11 eur, na účet právneho zástupcu žalobcu podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku vo výške.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.